

Tussen hemel en aarde

Don Zeeman

Glenn verliet op tijd de fatale vlucht

Een vliegtuig is een van de veiligste vervoersmiddelen, maar als er iets misgaat, gaat het goed mis. Iedereen die een vlucht boekt, kent het risico, maar vrijwel niemand houdt er rekening mee dat elke vlucht de laatste kan zijn. Op 10 maart 2019, in de vroege morgen, stapte Glenn Vantieghem in Addis Abeba (Ethiopië) over op een andere vlucht om zijn bestemming te bereiken. De Boeing 737 MAX die hij net verlaten had, vloog verder naar Nairobi. Althans, dat was de bedoeling. Zes minuten na het opstijgen raakte het toestel in de problemen en stortte neer. Geen enkele inzittende overleefde de crash. Was het ongeval iets eerder gebeurd, dan had Glenn die morgen de dood gevonden. Dan was hij niet veilig op aarde terug gekomen, maar was hij onverwacht in de hemel belandt.

Wat gaat er door je heen als je beseft dat je nipt aan de dood ontsnapt bent?

Glenn: "Mijn eerste reactie was allicht één van verrassing. Dit zijn gewoon dingen die je niet verwacht. Het voelt zo dichtbij. Een beetje alsof je nét een ongeluk met de wagen kon vermijden.

Na de initiële verwondering kwamen diepere reactie. We beseften dat we genade van God kregen toen het vliegtuig niet op onze vlucht neerstortte. Als God niet toeliet dat we stierven die dag, dan moet Hij nog werk voor ons op aarde hebben. Laten we zorgen dat ons leven telt voor Hem. Zijn we wel klaar om te sterven? Het kan immers elk moment gebeuren".

Je woont al een hele tijd in Afrika. Waarom is dat? Wat doe je daar eigenlijk?

"We wonen in DR Congo omdat we er onze levensroeping uitleven: omzien naar kinderen in nood".

Reis je regelmatig met het vliegtuig?

"Ik reis veel binnen Afrika omdat ik als medewerker van de organisatie Christ's Hope International, help met de coördinatie van ons werk in de 6 andere Afrikaanse landen waar we actief zijn. Buiten Afrika is dat wat minder, maar minstens 1x per jaar komen we naar België".

Was je met een speciaal doel naar Ethiopië gegaan?

"We kwamen terug van een werkbezoek aan Zuid-Afrika, Namibië en Eswatini (vroeger bekend als Swaziland) om er onze centra te bezoeken waar in totaal zo'n 400 uiterst kwetsbare kinderen hoop voor hun leven aangeboden krijgen. Gezien we met Ethiopian Airlines vlogen, passeerden we via Addis Ababa om naar Kinshasa terug te gaan".

CHRIST'S HOPE
INTERNATIONAL

Working toward an aids-free world

Christ's Hope is een internationale organisatie die zich inzet voor de armste kinderen van Afrika. De aandacht gaat daarbij in het bijzonder naar kinderen die met HIV besmet zijn. Op het Afrikaanse continent sterven dagelijks duizenden mensen aan AIDS. Christ's Hope Het is een initiatief dat de hoop van Christus op alle vlakken wil bieden aan de kinderen die door de maatschappij worden uitgesloten. De bedoeling is om hen te helpen uit de cirkel van ziekte en armoede te breken. Glenn en zijn vrouw Esther zijn afkomstig uit de regio rond Kortrijk en werken al verschillende jaren als teamleider vanuit hun basis in Congo.

Had je onderweg op een of andere manier al gevoeld dat er iets mis was met het vliegtuig?

"Helemaal niet. Vliegtuigcrashes zijn zeldzaam en op 90% van de vliegtuigreizen verloopt alles echt heel goed".

Hoe ga je om met het feit dat het plotseling gedaan kan zijn met het leven, een ongeluk is immers snel gebeurd?

"Als Christenen geloven we dat we na ons leven op aarde bij God zullen zijn. Daarom zijn we helemaal niet bang van de dood of is de dood niets iets stresserend. Hoewel je natuurlijk bij je geliefden op aarde wil zijn, zie je als Christen eigenlijk uit naar dat moment dat je bij God mag zijn en het leven op aarde, met al zijn bekommernissen voorbij is. Het is niet dat je wilt sterven, maar je bent er ook helemaal niet bang voor. Sterven maakt deel uit van ieders leven, dat is gewoon een realiteit. Hét verschil is of je met God leeft of niet, want

dat bepaalt wat er met je gebeurt als je sterft. Met God leven en begrijpen wat de Bijbel over sterven onderwijst, is een must voor ieder mens".

Durf je nog altijd te vliegen, of heb je nu toch een zekere schrik?

"Sinds die reis zat ik al op verschillende andere vluchten. Uiteraard zindert het nog steeds een beetje na, vooral omdat ik nog steeds met dezelfde maatschappij vlieg en via dezelfde plaatsen reis. Bij een turbulentie neem je al eens sneller de leuning van je zetel vast of flitst net iets sneller de idee door je hoofd van die crash. Dat zal met tijd weer wegebben.

Vorige week nog, zat ik op hetzelfde traject waar het vliegtuig neerstortte: Addis-Nairobi. Maar ik mag me vasthouden aan de zekerheid dat mijn leven altijd in Gods hand is".